

grebačkih kanonika« u »Vjesniku Zemaljskog arhiva« godine 1931. Za sedamstogodišnji jubilej čazmanskog kaptola god. 1932. napisao je knjigu: »Čazmanski kaptol« (1232.—1932.). Osim toga izašao je niz njegovih istraživanja u »Vjesniku arheol. društva« i »Narodnoj Starini«. U »Bogoslovskoj Smotri« je napisao ove radnje: »Duhovni viteški redovi u Hrvatskoj u srednjem vijeku«. (1926). — »Ivan i Leonardo de Cardinalibus, senjski biskupi XIV. stoljeća, prije zagreb. kanonici« (1928.). — »Kaptolska tvrđa Sisak« (1928.). — »Prekokupski posjedi zagrebačke nadbiskupije« (1929.). — »Požari Zagreba XVII.—XVIII. stoljeća« (1931.). — »Rezidencija zagrebačkih biskupa« (1933.). — »Aleksander Ignacij barun Mikulich de Broknnovecz« (1933.).

Kraj toga je mnogo njegovih djela ostalo u rukopisu: Tako je: »Historija kanonika crkve zagrebačke« od početka 12. vijeka, kad je osnovan zagrebački kaptol do danas. Zatim je prikupio razne rukopise iz XVII. vijeka od Benedikta Vinkovića, zagrebačkog biskupa, Vitezovića, Tom. Kovačevića, zagrebačkih kanonika i vrsnih historiografa zagrebačke katedrale i biskupâ, kaptola i kanonika. Sve je to pretipkao u više primjeraka. Isto je tako prepisao na stroju još neke rukopise iz 17. i 18. vijeka, koji se sada nalaze u arhivu Jugoslavenske akademije, a nekoć su bili vlasništvo kaptolskog arhiva. On njega je isto tako: »Knjiga gatalica K. Zrinske«, koji se rukopis nalazi u Sveučilišnoj knjižnici.

U Arhivu za Crkvenu povijest Hrvata »Croatia Sacra« objelodanio je ove radnje: »Nešto o bojevima s Turcima kod Siska u XVI. stoljeću« (svez. 1); »Čazmanski kaptol« (1232—1932.) (Svez. 3); »Zagrebački kaptol« (1093.—1932.) (Svez. 4).

Javljao se i u »Katoličkom Listu« zagrebačkom i prije svoga dolaska u Zagreb. Bio je veoma marljiv i radin, kako pokazuju njegove brojne radnje. Odličan po položaju u kaptolskom zboru, pokojnik se brojio među njegove članove od značenja i ugleda.

Uredništvo »Bogoslovске Smotre« odaje ovijem počast svom saradniku i članu utemeljitelju! Neka mu svijetli svijetlost vječna!

II. — Euharistijski kongres u Ljubljani. Ove se godine održaje veliki Euharistijski kongres u Ljubljani od 28. lipnja do 1. srpnja. U prošloj godini 1934. bilo je oko 9 različnih kongresa u čitavoj državi, što je svakako jedan veoma lijep znak za jakost vjere u Presv. oltarski sakrament, i ako se stopostotna jakost vjere ne smije pridati brojčanoj jakosti učenika na tim kongresima. Znamo, da se u manjim mjestima i same euharistijske priredbe polaze kao i druge priredbe što nose sobom neku naročitu novost i zanimivost.

Vrlo je toga radi dobra misao permanentnog odbora, da se provede uvijek duhovna priprava na takove Euharistijske kongrese, da od njih bude doista i moralne koristi po život naših vjernika.

Ne manje bi pak bilo potrebno, da permanentni odbor preporučí, a možda nekako i sam pripomogne k tome, da na naše euha-

ristijske kongrese dovedemo ne samo najšire slojeve, seljaka, radnika i obrtnika, nego i one, koji barem po vlastitoj svojoj misli pripadaju k inteligenciji ili k a k a d e m s k i obrazovanoj struci. To su najprije na selima: činovnici škola i općine, a po manjim mjestima: činovništvo kotarske oblasti, suda, liječnici, advokati, apotekari, trgovci i svi školovani u mjestu. Ova želja vrijedi barem za naše hrvatske krajeve i ako nije ovaj puta za Ljubljanu toliko aktuelna, koliko je aktuelna, kad se radi o onakovim Euharistijskim kongresima, kakovi su održavani u godini 1934.

Za ovogodišnji se ljubljanski kongres vrše brižno pripreme u samoj Ljubljani, a i po našim hrvatskim krajevima su osnovani pododbori, koji vode skrb, da iz njihovog kraja dođe što veći broj vjernika na poklon Euharistijskom Isusu. Raspored je sastavljen tako, da će svi pojedini staleži imati i svoja posebna predavanja pokraj skupnih. Takovih će muških odjeljenja biti 11, a ženskih 9. I na svakom bi imao nastupiti po jedan govornik Hrvat, a po dva Slovenca, što nam se čini bezuvjetno previše. Ti će govori zamarati svijet po dvoranama i po crkvama, a silni govori jamačno nisu glavna svrha kongresa.

Da će Slovenci ovom prilikom prirediti jedno veličanstveno slavlje u čast Spasitelju, nema sumnje. Mi Hrvati treba da ih pomognemo u tom poslu. Kad nam drugi putevi nisu zajednički, zajednička nam je ljubav i štovanje prema Isusu u presv. Oltarskom Sakramentu.

III. — Predavanja Hrvatske Bogoslovne Akademije. Od 24. veljače t. g. do 7. travnja održano je priredbi Hrvatske Bogoslovne Akademije sedam predavanja u Jeronimskoj dvorani, redovno nedjeljom u 11 h. Predavanja su bila dobro posjećena. Predavali su: Dr. P. Grabić: Kritički pogled u vječnu kazan; Dr. A. Živković: Pokret za »pozitivnim kršćanstvom« u Njemačkoj (Rosenberg: Der Mythos des XX. Jahrhunderts); Dr. K. Grimm: Kršćanska etika i moderni rat; Dr. A. Alfirević: Konfesionalne škole; Dr. N. Žuvić: Kršćanstvo prema istočnim religijama; Dr. J. Šimrak: Sveti Sava i Sveta Stolica; Dr. F. Barac: Kršćanski i predkršćanski misterij.

IV. — Glavna skupština Hrvatske Bogoslov. Akademije održana je 12. travnja t. g. u prostorijama dekanata bogoslovskog fakulteta. Po prvi puta od osnutka HBA nije na njoj bilo ni govora ni pozdrava bivšeg predsjednika zaslužnog i proslavljenog sada pokojnog Msgr. don Frana B u l i ć a. Svi su se prisutni sjetili pokojnika i na spomen potpredsjednikov kliknuli: Slava mu!

Za predsjednika je na ovoj glavnoj skupštini izabran dosadnji prvi potpredsjednik kanonik i profesor dr. Fran B a r a c, koji je i onako stvarno i do sada vodio poslove predsjednika. Čestitamo!

V. — Izvodi g. Justina Popovića o katolicizmu. U broju 1. 1935. časopisa »Bogoslovlje« štampano je nastupno predavanje g. Justina Popovića, univerzitetskog docenta, koje je on držao na pravoslavnom bogoslovskom fakultetu u Beogradu 16. januara o. g. Da